

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. гр. Хасково , 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на осми юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Георгиев

при участието на секретаря Кристина П. Стоева
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Георгиев Административно наказателно дело № 20215640200471 по описа за 2021 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по жалба от АНТ. АЛ. СП. от град София, чрез адв. н. д., АК - Благоевград срещу Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, Серия К № 4245537, издаден от ОД на МВР - Хасково, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание – „Глоба” в размер на 300 лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП. В подадената жалба се релевират оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на издадения електронен фиш, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че електронният фиш бил издаден при неправилно посочване на жалбоподателя като собственик на моторното превозно средство, в каквото качеството била санкционирана, като се излагат конкретни съображения в подкрепа

направените оплаквания, основани на сключен брачен договор между жалбоподателя и съпруга ѝ А. В. С., представен като писмено доказателство по делото, като отношенията между двамата били силно влошени и било образувано производство за прекратяване на сключения граждански брак. Моли съда да постанови решение, с което атакувания електронен фиш да бъде отменен. Претендира и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание пред Районен съд – Хасково, жалбоподателят, редовно призована, не се явява, респ. не изпраща упълномощен по делото процесуален представител. В представена по делото писмена молба, подадената жалба се поддържа.

Издателят на електронния фиш - ОД на МВР – Хасково, редовно призовани, не изпращат представител по делото. В съпроводителното писмо изразяват становище по жалбата, като молят описание в нея обстоятелства и доводи да не бъдат взети предвид и същата да бъде оставена без уважение.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 8 ЗДвП, предвид липсата на доказателства за датата на връчването на санкционния акт, който факт е в тежест на наказващия орган да установи, от лице, легитимирано да атакува издадения електронен фиш, поради което е процесуално допустима.

ХАСКОВСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по основателността ѝ, и след като се запозна и прецени събраните доказателства при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление, намира за установено следното:

На 09.12.2020 г. в 11:49 часа, било установено и заснето с автоматизирано техническо средство ARH CAM S1 № 11743BA движение на лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с регистрационен номер *****, със скорост от 94 км./ч. – над разрешената за движение извън населено място и при въведено ограничение на скоростта – 60 км/ч. с пътен знак В-26

От представената Справка в централна база КАТ, по регистрационен номер, се установява, че автомобилът с посочения по – горе регистрационен

номер е лек по своя вид и същият е регистриран на името на жалбоподателя АНТ. АЛ. СП.. Въз основа на тези констатации е издаден процесният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, като за нарушител била вписана именно жалбоподателят АНТ. АЛ. СП.. В описателната част на електронния фиш, след отчетен толеранс от минус 3 %, е вписано движение с установена скорост от 91 км./ч. – превишаване с 31 км/ч. За дата и час на нарушението са вписани показанията на техническото средство, което видно от приложения Протокол от проверка № 67-С-ИСИС/01.10.2020 г. е преминало последваща проверка, а за място на нарушението – ПП I-5, км. 287+705, разклон Астика с движение в посока град Хасково с насочване на техническото средство към град Димитровград.

От представения по делото Брачен договор, сключен на 27.04.2020 г. между АНТ. АЛ. СП. и А. В. С., с нотариално заверени подписи на страните от Нотариус рег. № 260 на Нотариалната камара на Република България, с район на действие РС – София, вписан в Агенцията по вписванията имотна партида 118673, 118683, 155030, Акт 65, том II 2020 г., се установява, че волята на страните е лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с регистрационен номер ***** да остане в лична собственост на А. В. С..

Изложената дотук фактическа обстановка е категорично установена от представените по делото писмени доказателства, посочени на съответното място по – горе. По отношение на приложения снимков материал № 11743BA/0209316с техническо средство ARH CAM S1 № 11743 ба съображения ще бъдат изложени по – долу в изложението на правните изводи. На това място следва единствено да бъде отразено принципното законово положение, че снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата при избиране скоростта на движение на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава определените стойности на скоростта в km/h, които за пътно превозно средство от Категория Б за населеното място е 50 км. ч., извън населено място – 90 км. ч., по автомагистрала – 140 км. ч., а според ал. 2 когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. По силата на чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, в редакцията ѝ относима към датата на извършване на деянието и издаване на ел. фиш, за превишаване на разрешената максимална скорост в населено място от 31 km/h до 40 km/h, административното наказание е глоба в размер на 300 лв. Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

Според чл. 189, ал. 4 ЗДвП, в редакцията, относима към датата на процесното деяние, изм. ДВ, бр. 54/2017 г., при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Според текста на Параграф 6, т. 65, ДВ, бр.19 от 2015 г.) от ДР на ЗДвП „автоматизирани технически средства и системи” са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат:

- а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни – прикрепени към превозно средство или

временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

С Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание чл. 165, ал. 3 от ЗДвП от Министъра на вътрешните работи, обн. ДВ, бр.36 от 19.05.2015 г. се уреждат условията и редът за използване на автоматизирани технически средства и системи (АТСС) за контрол на правилата за движение по пътищата. В чл. 2 от Наредбата е прокарано разграничение между стационарни и мобилни АТСС, като чл.3 от същата гласи, че за установените от АТСС нарушения на правилата за движение по пътищата се издават електронни фишове чрез използване на автоматизирана информационна система. От анализа на съдържанието на цитираните норми се обосновава извод, че към момента на извършване на описаното нарушение на правилата за движение по пътищата, деянията от този вид могат да се установяват и санкционират чрез издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Нормативно регламентирания изисквания относно въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), отговарят на изискванията, залегнали в Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014 г. на ВАС – Общо събрание на колегиите, относно непълнотите в регламентацията на работата на „техническите средства” преди изменението на чл.189, ал.4 от ЗДвП с ДВ. бр.19 от 2015 г. Или, електронен фиш за санкциониране на допуснато нарушение на Закона за движението по пътищата може да бъде издаден, когато нарушението бъде установено и заснето с мобилно автоматизирано техническо средство или система, но при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. В конкретния случай, съставеният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство формално отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от Закона за движението по пътищата, установяваща вида на

данните, които следва да бъдат вписани в него и съответства на утвърдения със Заповед № Из – 305 от 04.02.2011 г. на Министъра на вътрешните работи образец. Поставя се въпросът дали в процеса по установяване и заснемане на нарушението са изпълнени изискванията на цитираната по – горе наредба, съдържаща правила, гарантиращи законосъобразното протичане на този процес.

В случая приложен по административнонаказателната преписка и приет по делото, като писмено доказателство е и задължителният в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР. Последният е доказателство относно мястото и времето на извършване на нарушението, на това с какво АТСС е заснето, посоката на движение, ограниченията на скоростта, автомобила на който е поставено мобилното АТСС, и др. изисквания по наредбата. Представеният в случая протокол е попълнен изцяло и е налице яснота относно способа за въвеждане на ограничението на скоростта от 60 км/ч., визирано в ел. фиш – с пътен знак В 26, като е посочено в цитирания протокол, че се прилага изключението от общото правило за ограничението при подбора на скоростта при движение извън населено място – 90 км.ч. Необходимо е да се отбележи също така, че съгласно чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР, съставеният на основание ал. 1 от същата норма протокол се съпровожда със снимка на разположението на уреда, тоест на мобилното АТСС, каквато в случая е приложена, с оглед обезпечаване правото на защита, а така също и възможността за съдебен контрол и с уточнението за посочване на датата и часа в нея. Така също, налице е обоснованост на вписаните данни, с оглед съответствието на вида и номера на техническото средство, използвано от контролните органи, съобразно посоченото в задължителния в случаите на ползване на мобилна АТСС, протокол по чл. 10, ал. 1 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. на МВР с данните от приобщения снимков материал. Същият, както вече бе отбелязано, се явява доказателство не само относно мястото и времето на извършване на нарушението, но и за това с какво АТСС е заснето движението на превозното средство в отклонение с нормативните ограничения на максимално допустимата скорост, когато е коректно попълнен. Налице в конкретната хипотеза, за разлика от други аналогични, е и необходимото съответствие на

отразеното в твърденията на контролните органи за допуснато нарушение по чл. 21 от ЗДвП за заснетото с посоченото в ел. фиш техническо средство нарушение с доказателствата, приобщени по делото, доколкото в протокола е посочен номер на първо изображение 11743ВА/0209257 и номер на последно изображение – 11743ВА/0209331, а приобщеният като вещественно доказателство снимков материал е с номер: 11743ВА/0209316. Използваните главни букви при изписване на номера на техническото средство, като част от номерацията на снимковия материал, както и вписването на нула отпред, не променят преценката за наличие на необходимото съответствие и наличието на ясна и последователна връзка на данните от автоматизираното средство с данните от съставения протокол, което води до извод за обоснованост на констатациите в него.

По отношение на авторството на деянието обаче, в контекста на направеното основно възражение от жалбоподателя във връзка с представения и приет като писмено доказателство брачен договор, следва да се отбележи, че конкретния случай жалбоподателят А.С. и нейният съпруг са се възползвали от възможността да сключат брачен договор, с който са се съгласили част от придобитите в режим на СИО имущества да се изключат от режима на СИО и да приемат договорен режим, като се придобият изключително от някой измежду тях. Със сключването на брачния договор съществуващата до този момент СИО между съпрузите е прекратена в хипотезата на чл. 27, ал. 3 вр. с чл. 28 от СК по отношение на описаните недвижими имоти и моторни превозни средства, като лекият автомобил марка „Фолксваген“, модел „Поло“ с регистрационен номер *****, с който е осъществено процесното управление е прието да остане в лична собственост на А. В. С.. Брачният договор представлява двустранен, каузален, консенсуален и формален договор и доколкото сделката е извършена в надлежната форма, регламентирана в чл. 39, ал. 3 СК, е породила целеното прехвърлително действие, като налице е и оповестителното действие на акта на вписването ѝ. При това положение, за лицето А. С., съгласно чл. 145, ал. 2 от ЗДвП е възникнало задължение, като приобретател на регистрирано пътно превозно средство, в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрация на собственика, доколкото липсва

основание да се счита, че е налице изключението пътното превозно средство да е придобито от търговец с цел продажба. От друга страна, в чл. 16, ал. 1 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства е предвидено, че при промяна на собствеността на регистрирано в страната превозно средство МВР и Нотариалната камара обменят по електронен път информация за превозното средство и сключения договор. Този анализ на приетите доказателства и относимите правни норми сочи, че необосновано и неправилно, в приложената по административнонаказателната преписка справка за собственост и регистрация на ППС, жалбоподателят АНТ. АЛ. СП. е посочена като собственик на лек автомобил марка „Фолксваген”, модел „Поло” с регистрационен номер *****, с който е осъществено процесното управление. Оттук следва правно – логическият извод, че в нарушение на материалния закон е ангажирана отговорността ѝ за процесното нарушение, установено с автоматизирано техническо средство/система, на основание чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, в качеството ѝ на собственик на моторното превозно средство, с което е осъществено нарушението за скорост, към датата на извършването и установяването му с АТСС, тъй като именно това ѝ качество не бе установено с надлежни доказателства, а тъкмо напротив – бе категорично опровергано.

В обобщение, е необходимо да бъде отбелязано, че кумулативно дадените изисквания, съобразно актуалната нормативна уредба на процедурата по установяване на този вид нарушения са удовлетворени в процесния случай, но не и тези по установяване на авторството на деянието, поради което се налага като краен изводът за основателност на подадената жалба. Атакуваният с нея електронен фиш е незаконосъобразно издаден по отношение на жалбоподателя, с оглед на което същият ще следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в тежест на административнонаказващия орган, респ. издател на електронния фиш, следва да бъдат възложени разноски за заплащане на възнаграждение на упълномощен по делото адвокат, с оглед представените доказателства, че е

сключен договор за правна защита и съдействие с жалбоподателя, видно от който договореното възнаграждение в размер на 200 лева е платено изцяло и в брой, като сключеният договор има характера на разписка за получаването на тази сума.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, Серия К № 4245537, издаден от ОД на МВР - Хасково.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Хасково да заплати на АНТ. АЛ. СП. от*****, ЕГН: ***** сумата в размер на 200 лева, представляваща възнаграждение, на упълномощен по делото адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

/п/ не се чете

Съдия при Районен съд – Хасково:

Вярно с оригинала!

Секретар: В.К.